

Pozdrav ze Křtin

ročník 14.

3/2003

Milí poutníci a farníci!

V obchodních domech a podobných zařízeních žijí vánoce a přípravou na ně již od konce října. Podle církevního kalendáře přípravou na vánoce je doba adventní. Advent nemá být dobou shánění dárků, stromečků, kaprů, pečení a podobně. To vše má jistě své místo a patří k tradici. Jako věřící, jako mariánští ctitelé, prožijeme advent jako duchovní přípravu. V rámci duchovní přípravy proběhne i pobožnost první mariánské soboty 6.12., stejně tak adventní neděle a tradiční roráty. S každou bohoslužbou nebo pobožností je v našich chrámech spojena i příležitost k přijetí svátosti smíření. Na požádání pokud je to možné kdykoliv.

Advent a hlavně vánoce jsou krásnou příležitostí k upevnění rodinného společenství. Je krásným zvykem ozdobit společný stůl adventním věncem. Stačí postavit i na misku nebo talíř čtyři svíce a kolem nich několik jehličnatých větví. Adventní věnec nás přímo vybízí ke společné modlitbě. Povězte dětem, jaké znáte adventní a vánoční zvyky. Jak jste prožívali advent a vánoce ve svém dětství.

Připomeňte co je nejdůležitější: Pán Ježíš přišel, má nás rád. Chce být s námi, v našem srdci.

Dostanete řadu vánočních a novoročních přání. Rád se připojuji: Přeji Vám duchovní prožití svátků vánočních s Pánem Ježíšem v srdci. Láska Boží a přímluva Panny Marie ať Vás a Vaše blízké a drahé provází v roce 2004.

Z celého srdce Vás pozdravuji a žehnám

P.Tomáš Prnka

prosinec 3/2003

Svatohubertská mše 2003

Je neděle 9. listopadu 2003. Za okny začíná svítat a vypadá to, že mlha se jen tak své vlády nevzdá. Sedím u stolu, na něm křížek, rozjímám a prosím Boha o pěkný den. Po několika hodinách vysvitne sluníčko a začne zahřívát svými životodárnými paprsky celou krajinu. S manželem se chystáme na pouť do vedlejších Křtin. Ve Křtinách nás obklopuje spousta poutníků. /Podle odhadu až 3 000/. Všechna parkoviště jsou zaplněna do posledního místečka. U kostela stojí několik stánků s růženci a jinými poutními předměty. Vstupujeme do krásné barokní svatyně a hned za dveřmi na nás dýchne vůně jehličí ze smrčků rozestavěných po kostele. I oltář je pěkně vyzdoben větvíčkami ze smrčků a květinami. Pod kazatelnu umístili myslivci stůl, ozdobený chvojkami a na něm položený zastřelený daněk. Za ním postavili sošku sv. Huberta. Zazní fanfáry a již přicházejí kněží s doprovodem ministrantů. Místní farář všechny srdečně vítá a především zahraniční hosty: generálního ředitele INAB - Národního institutu lesů Quatemaly, Luis Ernesto Barbera Gavarito, ředitele Národního parku Quintos de Mora, Toledo, Raimund Pérez Castells, ředitele odboru rozvoje správy národních parků Španělska, Juan Garay Zabala, další hosty ze Španělska a také z Polska. Také i z naší vlasti byla řada hostů: Dr. Svoboda, místopředseda senátu ČR, Ing. Jan Fencl, rektor MLZU v Brně prof. Stanislav Procházka a řada dalších.

Mši sv. doprovází šest hornistů pěvecký sbor brněnské konzervatoře. Zpívají a hrají ke cti sv. Huberta. O světcích se zmiňuje v kázání i místní farář P. Tomáš Prnka, který rozvádí myšlenku: Boha najdeme i v lesích a v přírodě a zároveň cituje sv. Bernarda: „Les ti dá více než knihy. Učitelé věd tě nikdy nenaučí tomu, čemu naučí stromy a skály“. Při nesení darů zaznívá z kůru Schubertovo „Ave Maria“ v podání mladé studentky brněnské konzervatoře. Píseň, která proniká všemi kouty této překrásné svatyně, uchvacuje všechny přítomné a zahřívá jejich srdce i mysl. Velké množství poutníků přistoupilo ke sv. přijímání. Po závěrečném požehnání přecházíme do ambitu, kde znovu zaznívají tóny lesních rohů. Při mši svatě koncelebroval P. Pavel Kopeček.

Odcházeli jsme s radostí a pohodou v duši. Dobrá věc se podařila. /Podle zápisu Marie Anny Urdi/.

V sobotu 4. října 2003 připutovalo procesí z Pačlavic, Osičan a Lhoty. Zároveň přinesli votivní obraz, který jsme slavnostně umístili v ambitech (**namaloval Ladislav Trávníček z Morkovic**)

prosinec 3/2003

Požár kostela v roce 1844

Slavný křtinský chrám, obdivované dílo Jana Blažeje Santiniho, šíří věhlas zdejšího poutního místa od roku 1750, kdy byl dostavěn a opatem Kryštofem Matuškou benedikován. Byl svědkem událostí radostných, ale i smutných. Ke smutnějším patří i požár, který poničil střechy celého objektu. Starobylý zápis, jehož originál je uložen v báni lucerny kostela, líčí celou hrůzu. Hořící kostel vypadal jako hořící hora. Celý areál byl původně kryt šindelem.

V podzimním „Pramínku“ vydávaném pro čtenáře díla Vlasty Javořické, se k této události vrací poznámka paní Jany Veruzábové. Se svolením redaktora Pavla Kryštofa Nováka uvádím celý její příspěvek.

V posledním Pramínku se mi nejvíce líbil příspěvek Aloise Bedy (naš křtinský poutník) Svatodušní svátky. K tomu bych chtěla dodat, že obdobné poutě do Křtin se konají i od nás z Bílovic nad Svitavou. Pro čtenáře uvádím tuto zajímavost: Bylo 26. května 1844 Hod boží svatodušní. V domě kováře Mosera ve Křtinách v čísle 25 vznikl požár. Oheň započal v kravině, kde před tím uklízela nádenice Marie /podle starého zápisu po večerním dojení nechala v korytě hořící svíčku/. Silný vítr zanesl jiskry na kapli sv. Anny, která začala hořet. Od ní se vzňala šindelová střecha kostela. Varhany byly uchráněny, v obrovské výhni se však roztavily zvony. Zvon opata Matušky z roku 1742, opata Matěje z roku 1445 a opata Gottschalka z roku 1343. Byly zničeny i věžní hodiny.

Při hašení tehdy pomáhali i Italové, kteří ve Křtinách lámali mramor či pracovali v Adamově na stavbě železnice. Páni z Blanska poslali k ohni tři stříkačky, avšak proud byl slabý a tak zachraňoval jen holé zdi a kopule. Dalšímu šíření ohně zabránilo až strhnutí střešní krytiny mezi chrámem a kněžskou rezidencí.

Majitel panství hrabě Dietrichstein poskytl rychlou pomoc a tak byla nová střecha hotova již v roce 1845.

Kovář Moser byl můj přímý pradědeček a tak nejen proto dodnes celá naše rodina velmi ráda navštěvuje křtinský chrám. Já vždy vzpomínám i na tuto událost a modlím se za klid jeho duše.

Tolik příspěvek. Ve farní kronice čteme, jak 40 tesařů, mezi nimi i z Vídně, pracovalo neobyčejnou horlivostí a 12. října nešťastného roku stála kopule s vedlejšími budovami hotova, značně vyšší než původní. Do 11. prosince 1844 byla kopule i s vedlejšími střechami a spodní částí věže od brněnského pokryvačského mistra Kornelia Leimbacha pokryta břidlicí. Střechu nad oratoriem (oratoří) a bočními chóry stavěl zdejší tesařský polír Josef Chládek č. 56, který pak také na podzim téhož roku 1844 sestrojil kopuli na kapli sv. Anny.

Obnova poutnických křížů

V dřívějších dobách poutníci putovali pěšky. Měli své cesty a cestičky, místa, kde se zastavovali k pobožnosti nebo k odpočinku. Mnohá místa jsou již zapomenuta, cesty zanikly v širokých lánách. Ale kříže a Boží muka většinou zůstala. Je dobře, že se k těmto místům vracíme a je obnovujeme. Letos byly obnoveny dva „poutnické kříže“. Jeden u Dambořic, druhý blízko Podolí u Brna.

Z Dambořic jsme dostali následující zprávu od Jiřího Michlíčka. Po změně režimu se vracely polnosti i lesy. Nebylo to lehké a trvalo to nějaký rok, než jsem mohl jít s Jiřím Hanákem, lesním dělníkem, kácet první dub. Jak jsme se tam pohybovali, pracovali, oči se dívali do korun, sjížděli po kmeni, kam položit stoletý dub. Vzpomněl jsem na celou moji rodinu, jak v těchto místech kdysi pracovali. Byl jsem vděčný a rád, modlil jsem se za dědy Jakuba Luskače (starosta v roce 1945), za rodiče Matyldu a Josefa Michlíčka (učitel, vytvářel linoryty svatých a kostelů) a za strýce Pandulu, že les přenechali právě mně a že pocházím z tohoto rodu.

Při řeči o lesu, křížích, obrázcích mě napadlo, že bych mohl darovat dub na „Červený kříž“ na Těšanku, který byl shnilý. V této době tudy vede cyklostezka a jezdí sem mnoho turistů. Domluvil jsem se s hajným a tak to všechno začalo. Po otci mám linoryty a nákresy, co je na kříži vytesáno. Starý kříž byl převezen k Ing. Václavu Levíčkoví, řezbáři, který mistrovsky a s láskou vryl duši kříži, je to krása. Trnová koruna se vykula, třicet stříbrných se vyrazilo z nerezi, tělo Krista vybrousil Josef Horák (podnikatel-zámečnický). Malbu na plechu zajistil hajný u malíře v Lovčičkách. Všechny těšilo, že v této uspěchané době udělali něco navíc pro své potomky. Martin Kratochvíl vše domluvil s panem farářem Jaroslav Horákem na 26. dubna a hned se vše rozběhlo.

Tak velký kříž se poveze koňským potahem a stavět se bude při hudbě. Nesmí chybět ani občerstvení. Byla to pěkná sobotní pouť na Těšanku. Vše se natáčelo i na kazetu. Autobus přivezl dříve narozené, vzpomínali jak tudy chodívali pěšky do Křtin a jak jim děti přicházeli naproti zvědaví, co jim přinesli. Je to už tak dávno.

Tohle místo je orientační bod pro věřící i nevěřící. 118 let zde vydržel stát ten starý kříž, darovaný Antonínem Majerem v roce 1885. Pod širým nebem byla sloužena mše svatá, kříž i oltář nazdobily ženy květinami, lavice byly zapůjčeny od Sokolů.

Krásné kázání o kříži měl P. Josef Pohanka ze Žarošic, co znamená kříž v tomto století počítačů. Spolu s místním panem farářem koncelebroval i P. Pavel Kopeček z Násedlovic. Kříž byl požehnán, znamená zastavení se a zamyšlení každý sám nad sebou.

Všem, kteří se na tomto bohumilém díle podíleli, patří poděkování od Panny Marie Křtinské.

» ČERVENÝ KŘÍŽ «
 na Těšance u
 DAMBOŘIC

ČERVENÝ KŘÍŽ U BORKŮ

Ke cti
 a chvále Boží
 věnováno
 od manželů
 J. a A. Horákových
 z Podolí
 P.L. 1915

Těžko čitelný nápis na tabulce kříže poukazuje na to, že naši předkové žili nejen pro věci pozemské.

posvěcen místním farářem Pavlem Kopečkem znovuobnovení Dne 14. září 2003, ve svátek Povýšení svatého kříže, byl „Červený kříž“. Na renovaci se pod záštitou místní organizace KDU-ČSL podíleli: Technologické centrum Brno, Ing. Jiří Březa, Jaroslav Pastyřík.

Při opravě bylo dbáno na zachování původního tvaru kříže. V upraveném okolí kříže byly zasazeny tři lípy do tvaru trojúhelníku, jež mají symbolizovat tři Božské osoby. Nová lavička má poskytnout kolemjdoucím odpočinek k zamyšlení.

Pěší pouť do Křtin

Jiří Michlíček nám poslal ještě další zprávu: Je nám už tolik let a ještě jsme nikdy neabsolvovali pěší pouť do Křtin. Kamarád Martin Kratochvíl vše naplánoval. Věděl, že z Dambořic se tradičně putuje po slavnosti Nanebevstoupení Páně a v sobotu 31. května přijede autobus s poutníky do Křtin a tak zpátky pojedeme s nimi. V pátek 30. května jsme vyšli v 9.00 hodin, čekali na mě, až přijedu z noční směny.

Tak jsme vyrazili. Já, Martin a Ing. Jaroslav Hortvík. Byl velmi krásný slunný den. Směr a cíl jsme znali: Poutní místo Křtiny. Dojdeme tam? Cestičky a zkratky jsou rozorané, tak jsme šli cestou necestou, polem a podobně. Kukuřice nám šustěla přes lýtka a u Křenovic jsme začali směle zpívat po celou dobu, než jsme přešli ten velký nekonečný lán. Ty písně známe, melodii a jednu sloku a dál nic. Martin vytáhl z batohu kancionál a předříkával. Hned to znělo lépe a kroků bylo víc. Cesta vedla po frekventované komunikaci přes Holubice. Dál se šlo lesem. Nejkrásnější na tom bylo, že starosti všedních dnů nás rázem opustily a my se jen kochali přírodou a vzpomněli si, jak asi tudy před 45 roky putovali poslední poutníci. Při častých zastávkách jsme se obdivovali, co jsme již ušli a kolik kilometrů nás ještě čeká. Naše nohy nám pomalu, ale jistě těžkly, i přesto jsme pokračovali dál se zpěvem a modlitbou.

Plní očekávání, kdy konečně zahlédneme první obydlí Křtin. Z kopce to šlo hůře a značka „Křtiny“, můstek přes potůček a v dálce viděli „Zjevení velké Boží slávy“, křtinský chrám. Po ubytování, sprše a večeři jsme spokojeně usnuli. Ráno jsme si prohlédli „katedrálu“ a obdivovali údržbu tak velkého poutního místa. Čekali jsme na autobus z Dambořic. Ze všech stran přicházeli lidé poklonit se Panně Marii Křtinské. A my děkovali při mši svaté, že jsme zdraví došli. Tak zas někdy třeba i pěšky.

Na shledanou Jirka

Další dopis nám poslala Pavlínka z Olší

S radostí vzpomínáme na fatimskou pouť v Březině a poté i návštěvu kostela ve Křtinách. Už jen vůně tohoto místa a všude kam se jen podívám, čiší z tohoto místa božský klid a pohoda. Každá chvíle strávená na tomto poutním místě je pohlazením mé duše.

Vůbec nelituji dne, kdy jsem měla možnost vyrazit na tato místa. Doufám, že tento rok se sem s rodiči ještě podíváme. (Slib splnila). Chci se zeptat, v kolik hodin míváte v neděli mše svaté? Já a moji dva sourozenci spolu s naší rodinou se sem chystáme už od minulého roku, ale nebyl čas. Máme menší zemědělskou farmu. Tak si to chceme letos vynahradiť, žně jsou již za námi a do sklizně brambor a řepy je daleko. Tak věřím a pevně doufám, že se do Křtin dostaneme.

Ve vašem kostele se mi líbí to božské ticho, ne, že by se mně nelíbila výzdoba, líbí se mně moc. Třeba ty fresky na stropě jsou moc pěkné, sochy svatých, andělů a pěkně vyzdobený hlavní oltář. Nemohu říci, co se mi líbí nejvíce. Nádherné je všechno. Máte náš obdiv a úctu, že vše udržujete a opravujete. Skutečná „Perla Moravy“.

S pozdravem Pavlínka

Biřmování 5. 10.2003

Probouzím se do krásného dne. Někdo by mohl říci: „Proč krásného, vždyť přece lije jako z konve.“ Pro mě je tento den něčím zvláštním a výjimečným. Dnes totiž přijmu Ducha svatého ve svátosti biřmování, na kterou jsem se tak dlouho připravovala. „Prší nám štěstí“, to jsou slova nejenom moje, ale i křtinského pana faráře, který nás chce rozveselit, když postáváme na schodech na faře.

Je neděle 5. října a třicet čtyři biřmovanců schováni pod deštníky přechází z fary do nádherného ambitu ozdobeného votivními obrazy, které zde umístili poutníci v minulých dobách. Prožívám jedny z nejhezčích chvil mého života. I když často přicházím bočními dveřmi do překrásné mariánské svatyně, s takovou slávou, jako ta dnešní, mě ještě žádný kněz nevedl. Kostel je plný věřících. Všichni se tváří tajemně a nadšeně. V tu chvíli již generální vikář Mons. Jiří Mikulášek kráčí středem mezi námi, všechny zdraví a přeje si, abychom se vějířovitě rozestoupili před hlavním oltářem. Začíná mše svatá a následuje udílení svátosti biřmování. Dostáváme pěkný dárek, který nám poslal Otec biskup.

Závěrem nás čeká ještě jedno překvapení. Přijíždí od Ostravy chrámový sbor, který svým nádherným zpěvem pozdravil Pannu Marii, ale také i nás, kteří jsme pozorně naslouchali. Byl to krásný hudební dárek. Rozcházíme se, ale v srdci si odnášíme plno darů Ducha svatého, ducha lásky, radosti a pokoje.

Zaznamenala Marie Anna Urđi

Před biřmováním předcházela dlouhá příprava. Biřmovanci dostávali i písemné materiály. Společně jsme se scházeli o nedělích, většinou navečer v kostele. Pokud se někdo někdy nemohl zúčastnit společné přípravy, věnovali jsme se jednotlivě na faře. V přípravě jsme se snažili nejenom hlouběji poznat pravdy víry, desatero a další, ale také vytvářet osobní vztah k Bohu a církvi. Vše jsme také svěřovali Duchu svatému a Panně Marii.

Podobně se snažíme připravovat i před udílením ostatních svátostí, i když ne v takovém rozsahu jako před biřmováním.

Těší nás celá řada osobních i písemných poděkování. Cituji: „Celá naše rodina měla příjemný pocit z přijetí dětí křtem do katolické církve, které se událo ve Vašem krásném, barokním kostele, zalitým podzimním sluncem. I v této stavbě je cítit, jak s nasazením přistupujete k její rekonstrukci, aby přinášela radost a naplnění lidem do dalších desetiletí. Jsme rádi, že křest proběhl ve Křtinách v poutním místě zasvěceném Panně Marii. Bylo nám umožněno na chvíli se zastavit v neustálém shonu a přemýšlet o duchovních otázkách života. Osobně bychom byli rádi, kdybychom se setkávali s takovým lidským a nekonfliktním přístupem.

S díky...

Advent 2003

Vánoce 2003

Betlémské světlo převezmeme v neděli 21. prosince po mši svaté, která začíná v 10.30 hod. V dalších dnech jako jiná léta, nabídnou vám světlo místní skauti. Bude dobře, když světlo, zažehnuté v Betlémské jeskyni, zazáří u našich štědrovečerních stolů.

Narození Páně oslavíme půlnoční mší svatou 24. prosince ve 22.00 hod. Při bohoslužbě bude zpívat náš chrámový sbor vánoční Marhulovu koledovou mši.

Hod Boží vánoční - mše sv.: 7.30 a 10.30 (při hrubé bude zpívat náš chrámový sbor).

Sv. Štěpána - pátek - mše sv. jako v neděli: 7.30 a 10.30. V Bukovince a v Březině v 9.00.

Neděle 28. prosince - svátek sv. Rodiny, mše sv. jako na svátek sv. Štěpána. Odpoledne v 15.00 v Bukovince zazní vánoční hudba a zpěvy. Varhany: Dagmar Kolařová, soprán: Zuzana Pálenská. Vstupné dobrovolné na úhradu nových varhan.

Středa 31. prosince - v 15.00 mše sv., při ní poděkujeme za vše, co jsme v roce 2003 od Pána Boha i od bližních obdrželi. Ve 23.00 v zimní kapli adorace. O půlnoci se rozezní zvony a my si v ambitech navzájem popřejeme.

1. ledna - slavnost Matky Boží, Panny Marie, mše sv. jako v neděli.

3. ledna v sobotu proběhne v naší farnosti tradiční tříkrálová sbírka. Výtěžek bude věnován Charitě. V bukovinském kostele navečer v 16.00 zazpívá křtinská Kantila.

4. ledna - 2. neděle po Narození Páně. Mše sv. v 7.30 a 10.30. Odpoledne ve 14.00 ve křtinském kostele bude uvedena česká vánoční mše od Jana Jakuba Ryby „Hej mistře“. Zazní v podání Brněnského filharmonického sboru, Dómského smíšeného sboru, orchestru a sólistů. Řídí Petr Kolař, ředitel kůru brněnské katedrály.

6. ledna - slavnost Zjevení Páně - sv. Tří Králů. Mše sv. v 7.30 a v 17.00. Při bohoslužbách se světí voda, křída a kadidlo.

11. ledna - svátek Křtu Páně. Odpoledne ve 14.00 se rozloučíme s vánoční dobou zpěvem našeho chrámového sboru.

Na všechny vánoční pořady vás co nejsrdečněji zveme.

Za všechny Vaše modlitby, pozdravy, za stálou vaši přízeň, za vaše dary, které dáváte osobně, v kostele nebo prostřednictvím našeho účtu - číslo: 1361998309/0800 upřímně Pán Bůh zaplat'!

Vydává Římskokatolická farnost, 679 05 Křtiny, Odpovídá P. Tomáš Prnka.
R.č. MK ČRE11435. Telefon 516 439 189